

O demonstrowaniu figur Chladny'ego.

Wszelkie utrwalenie figur Chladny'ego dla pokazania ich jednocześnie większej liczbie osób ma tę niedogodną stronę, że otrzymanie każdej figury wymaga nowej płyty, albo czyszczenia raz użytej. Nie widać przytym samego tworzenia się figury. W następujący sposób można sobie lepiej z tym doświadczeniem poradzić. Płyta winna być doskonale wypolerowana. Rozbieżny snop światła skierowujemy z latarni na płytę i odbijamy na sufit. Przy od-

powiednim położeniu latarni i płyty otrzymamy bardzo jasną plamę na suficie kształtu płyty. Na płytę sypiemy piasek i otrzymujemy tę czy inną figurę. Zarówno początkowe jak końcowe rozmieszczenie piasku jest doskonale widoczne. Figura otrzymuje się w bardzo wielkiej skali; najliczniejsze przeto audytorjum może dokładnie obserwować tworzenie się figury. Rzecz prosta, że po „zdmuchnięciu“ jednej figury natychmiast można otrzymać nową. Nie potrzebuję chyba dodawać, że w sali po za latarnią, rzucająca światło na płytę i umożliwiającą zarazem wyraźne widzenie czynności eksperymentatora, nie powinno być innych źródeł światła.

sk.